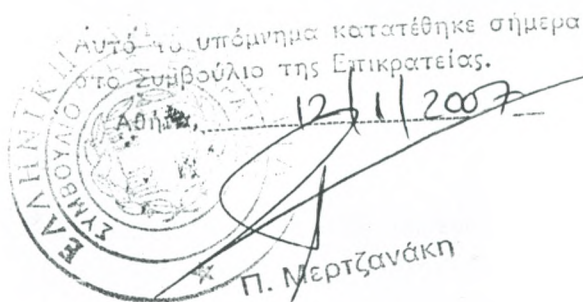

Βασίλης Κ. Δωροβίνης
Δικηγόρος - Πολιτικός Επιστήμονας
Ξενίας 28 - Αθήνα (115 28)
Τηλ.: 210 7700 362, Τηλ/πο: 210 6000 259

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Ε'ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Υπόμνημα

μετά τη συζήτηση της υποθέσεως

της

"Ελληνικής Εταιρείας για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της
Πολιτιστικής Κληρονομιάς

κατά

των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων
και Πολιτισμού

για την ακύρωση

διατάξεων του προεδρικού διατάγματος της 7-3-2005 (ΦΕΚ 243, Δ',
8-3-05), με θέμα τον καθορισμό ΖΟΕ, κατατωτάτου ορίου κατάτμησης
και λοιπών όρων και περιορισμών στην εκτός σχεδίου και ορίων οικι-
σμών δόμηση, του Δήμου Μυκονίων, της νήσου Μυκόνου καθώς και δέκα
ομόρων νησίδων

Συζητήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου σας, με Επταμελή σύνθε-
ση, την 10 Ιανουαρίου 2007, η αναφερόμενη αίτησή μας, με ακυρωτική γε-
νικά την Εισηγήση της Εισηγητρίας, Συμβούλου κ. Α. Θεφιλοπούλου. Με το
παρόν υπόμνημα διατυπώνουμε ορισμένες επεξηγήσεις, διαφωνίες σε ορι-
σμένα σημεία, και σημεία τα οποία αναπτύξαμε ιδιαίτερα κατά την ακρο-
αματική διαδικασία.

Προεισαγωγικά οφείλουμε να τονίσουμε και εδώ ότι η αίτησή
μας δεν κατατέθηκε με μόνο στόχο την εκτός σχεδίου δόμηση στη Μύκο-
νο και την κατά τη δικαστική κρίση σας βελτίωση του δημοσιευθέντος
σχετικού Π.Δ., αλλά και για να αποτρέψουμε άλλες ανάλογες ρυθμίσεις
για άλλα νησιά του Αιγαίου, στα οποία προωθούνταν ανάλογες "λύσεις",
όπως ο ίδιος Υπουργός Δημοσίων Έργων δήλωνε και ο Τύπος, σε διάφορα
άρθρα του, είχε πληροφορήσει. Με την αίτησή μας και με την απόφαση
αναστολής 8Ι2/2006 του Δικαστηρίου σας, συμβάλαμε ώστε να ανακοπεί
η προώθηση των "λύσεων" αυτών.

Κατά δεύτερο λόγο, θεωρούμε ότι η Διοίκηση, δέσμια δυστυχώς του διαιωνιζόμενου πελατειακού συστήματος, αντί να προωθήσει, ιδίως στην ευαίσθητη οικολογικά περιοχή του Αιγαίου, πρώτα και κύρια τη δημοσίευση ειδικών χωροταξικών σχεδίων, προτίμησε να "κλειδώσει" πολλά από αυτά και να προχωρήσει με ρυθμίσεις του τύπου των ΖΟΕ. Όμως και ως προς αυτές παρατηρούμε ότι, αντί να διαπνέονται από γενικές αρχές και συνεκτικούς κανόνες, έχουν συνταγεί υπό μορφή καζουιστικών ρυθμίσεων, οι οποίες προφανέστατα υπείκουν στην πρόθεση "τακτοποίησης" κατ'ιδίαν συμφερόντων ή ομάδων συμφερόντων.

Έτσι, στο προκείμενο διάταγμα είναι τόσες και τόσες οι κατ'ιδίαν ρυθμίσεις, ώστε να δημιουργείται ένα οιονεί χαοτικό σύνολο διατάξεων, του οποίου αποκορύφωση αποτελεί η "ζωνοποίηση" ενός νησιού μικρού, του μεγέθους της Μυκόνου, με ΙΙ ζώνες και Ι30 υποπεριοχές. Άλλωστε το ίδιο το αρμόδιο Γραφείο Πολεοδομίας Σύρου μας δήλωσε ότι βρίσκεται σχεδόν σε αδυναμία να εκδίδει άδειες οικοδομής υπό το νέο καθεστώς του επιδίκου Π.Δ.

Ειδικότερα, τώρα:

Ι. Στη Μύκονο όφειλε να έχει εφαρμοστεί η ειδική αρχή της φειδωλής χρήσεως του εδάφους, που απορρέει από τη γενική αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης. Στην αρχή αυτή πεδίο εφαρμογής θα είχε και η αρχή της προφύλαξης, με σεβασμό στη χωρητικότητα των οικοσυστημάτων, ώστε πρακτικά να διατυπωνόταν ένα νομικό κείμενο ρυθμίσεων που θα οργάνωνε την ολοκληρωμένη διαχείριση όλου του χώρου της νήσου Μυκόνου. Αυτό απαιτεί η πρωτοποριακή Σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30 Μαΐου 2002 (με αριθμό 2002/413/ΕΚ, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρ. Κοινοτήτων αρ. L 148/24/6-6-02), την οποία κομβικά επικαλεστήκαμε για να στοιχειοθετήσουμε βασικότητα λόγο ακυρώσεως.

Διαφωνούμε με τον σημείο εκείνο της Εισήγησης που θεωρεί ότι ο λόγος αυτός προβάλλεται αρρίστως, ότι ^{εξ ορισμού} δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα (διότι δεν αποτελεί εκτελεστή πράξη) και ότι περιλαμβάνει μόνο στόχους προς επίτευξη. Ο λόγος δεν προβλήθηκε αρρίστως. Απλώς σε ένα δικόγραφο το οποίο προτιμήσαμε να μη μακρυγορεί, αντιθέσαμε την προσβαλλόμενη πράξη, ως προς τις αρχές που όφειλαν να τη διέπουν, προς τη Σύσταση αυτή, η οποία θα πρέπει να θεωρηθεί ότι κατά πρώτο λόγο περιέχει αρχές, ρητά δε αναφέρεται σε αυτές το κεφ. ΙΙ. Και θελήσαμε να δείξουμε ότι οι προσβληθείσες διατάξεις του Π.Δ., όπως η μείωση των απαγορευτικών αποστάσεων δόμησης από τα 100 στα 50 μέτρα, ρητά είναι αντίθετες προς ρητή πρόβλεψη της Συστάσεως αυτής.

Έπειτα, δεν νομίζουμε ότι προς διακρίβωση της ισχύος της Συστά-

σεως αυτής, η οποία εκπηγάζει από τη ρητώς εκπεφρασμένη βούληση σω-
ρευτικά του Ευρ.Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου Υπουργών της Ε.Ε.,
θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί η έννοια-όρος της εκτελεστής πράξεως.
Οι Συστάσεις των αρμοδίων οργάνων της Ευρ. Ένωσης διατυπώνονται και
εκδίδονται όχι χάριν της νομικής θεωρίας ή λόγω "φιλολογικής" νομι-
κής ενασχολήσεως των οργάνων αυτών, αλλά δημοσιεύονται με σαφή σκοπό
τη συμμόρφωση προς αυτές των Διοικήσεων των κρατών -μελών της Ένω-
σης. Γι' αυτό και δεσμεύει τα κράτη-μέλη σε ειδικές διαδικασίες ως
προς τη συγκεκριμένη Σύσταση, όπως τη διατύπωση εθνικών στρατηγικών
με συγκεκριμένο περιεχόμενο, την υποβολή εκθέσεων "προόδου" κλπ.
Στην προκειμένη περίπτωση η ελληνική Διοίκηση παραμέρισε εντελώς
και αγνόησε παντελώς την αναφερόμενη Σύσταση.

Προς διευκόλυνση των μελών του Δικαστηρίου, επισυνάπτουμε φωτο-
τυπία της Σύστασης, δεδομένης της μικρής έκτασής της (4 σελίδες).

2. Όπως δηλώσαμε, παραιτηθήκαμε από τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως,
που αναφερόταν στην πλημμέλεια τη μη γνωμοδότησης, προκειμένου περί
τοπίου ιδιαιτέρου φυσικού κάλλους όπως η Μύκονος, του Κεντρικού Αρ-
χαιολογικού Συμβουλίου του ΥΠΠΟ. Για μελλοντικές ανάλογες περιπτώ-
σεις επεξηγούμε ότι τούτο επιβαλλόταν κατά τον νόμο Ι650/86, αφού
είκοσι έτη μετά τη δημοσίευσή του δεν έχει χωρήσει το ειδικό Π.Δ.
που απαιτεί το ά.3Ι, παρ.9 αυτού του νόμου προκειμένου περί τοπίων
ιδιαιτέρου φυσικού κάλλους, δηλαδή για θέμα μείζονος σπουδαιότητας.
Τούτο επιβάλλεται από τον συνδυασμό του ά.Ι, παρ.Ι του νόμου Ι469/50
(δόμηση σε τοπία αυτού του είδους) και του ά.52 του κ.ν.535Ι/32, στο
οποίο ρητά παραπέμπει το προηγούμενο άρθρο. Σημειώνουμε ότι οι δύο
αυτοί νόμοι δεν καταργήθηκαν από τον νόμο 3028/2002 και εξακολουθούν
να ισχύουν συμπληρωματικά προς αυτόν.

3. Ως προς τις μεταβατικές διατάξεις του επιδικίου Π.Δ. η ανάλυ-
ση της Εισηγήσεως είναι επισταμένη, ακριβολόγα και καίρια, με πληρέστα-
τη νομική θεμελίωση. Εδώ απλώς διευκρινίζουμε ότι, σύμφωνα με επίσημο
έγγραφο του αρμοδίου Γραφείου Πολεοδομίας Σύρου, του Ιανουαρίου 2006,
δηλαδή περίπου δέκα μήνες μετά τη δημοσίευση του Π.Δ., είχαν εκδοθεί
(και όχι απλώς κατατεθεί οι σχετικές αιτήσεις) 150 άδειες οικοδομής
σύμφωνα με το προϊσχύον δίκαιο, ενώ εκκρεμούσαν 7 αιτήσεις για έκδοση
αδειών σύμφωνα με τις νέες διατάξεις του επιδικίου Π.Δ. Γίνεται αντι-
ληπτό σε ποιές καταστάσεις οδηγούν οι μεταβατικές διατάξεις.

4. Ως προς τον λόγο ακυρώσεως που αναφέρεται στα "τυφλά" οικόπεδα,

θεωρούμε ότι η βασική έλλειψη και το κενό του Π.Δ. δεν είναι δυνατό να πληρωθούν με ερμηνεία του Δικαστηρίου ως προς το κενό αυτό (βλ. Εισήγηση, σελ. Ι4, γ', τέλος), διότι η Διοίκηση έχει την ευχέρεια να "ερμηνεύσει" διαφορετικά και κατά το δοκούν. Αντίθετα, θεωρούμε ότι το Δικαστήριο θα πρέπει να συμβαδίζει με το σχετικό Π.Ε. και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει τη σχετική διάταξη, όπως εμείς αιτούμεθα, ώστε να υπάρξει νέα διατύπωση των επιδίδων διατάξεων, που να καθορίζει με σαφήνεια όσα άλλωστε το Δικαστήριο έχει ήδη ορίσει με το Π.Ε.

5. Το αυτό θα πρέπει να ισχύσει και ως προς αιτούμενη ακύρωση της ευχέρειας να επιτρέπεται η χρήση κατοικίας σε περιοχή διακεκριμένης προστασίας τμημάτων του φυσικού τοπίου.

6. Ως προς την απόσταση κτισμάτων από τον αιγιαλό, σημειώνουμε ότι η μνημονευθείσα Σύσταση της Ε.Ε. δεν διαβαθμίζει την απόσταση από τον αιγιαλό, ανάλογα με την ιδιοσυστασία των παραλιών, αλλά διατυπώνει γενικό κανόνα δίχως εξαιρέσεις.

7. Μίξεις χρήσεων γης. Θεωρούμε ότι Δικαστήριο θα πρέπει να τάξει, πολύ απλά, το εξής ζήτημα: χρήσεις γης καθορίζονται στο Π.Δ. 23/2-6/3/1987 και, αυτές, αφορούν τις περιοχές εφαρμογής ΓΠΣ. Τούτο σημαίνει ότι σε περιοχές ΖΟΕ επιτρέπεται, άνευ άλλου τινός, και κατ' απόλυτη κρίση της Διοίκησης, η πλήρης και ανέλεγκτη μίξη χρήσεων γης, με αποτέλεσμα εντελώς τραγελαφικό, όπως στην προκειμένη περίπτωση (αποθήκες, μεταποιητικές μονάδες κ.ά.π. με εστιατόρια, καταστήματα κλπ.) ; ;

Βεβαίως αυτό δεν είναι το μόνο θέμα όπου η απόφαση του Δικαστηρίου σας θα έχει διαπλαστικό χαρακτήρα. Ήδη κατά τη συζήτηση τέθηκαν πολύ ενδιαφέροντα θέματα, όπως της ισχύος των προβλέψεων κατατεθέντων ειδικών χωροταξικών σχεδίων, της φύσης των ΖΟΕ προκειμένου ειδικά περί τοπίων ιδιαιτέρου φυσικού κάλλους, το ότι ο νόμος Ι650/86 επιτρέπει αφεαυτού τη δημιουργία ειδικών (νέων) κατηγοριών προστασίας περιοχών κλπ. (στην τελευταία περίπτωση παραμένει, βεβαίως, το ερώτημα του αν και πώς η Διοίκηση αιτιολογεί τη δημιουργία τους....).

Τέλος, 8. επιμένουμε ότι η "ζωνοποίηση" και "υποκατηγοροποίηση" περιοχών, που επιχειρεί το επίδικο Π.Δ., δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη, ειδικότερα ως προς τα όριά τους, και ότι δημιουργεί μείζονα και διαρκή σύγχυση τόσο στα όργανα εφαρμογής του, όσο και στους πολίτες. Για τον λόγο αυτό εμμένουμε σαφώς στον σχετικό λόγο ακυρώσεως.

Κύριε Πρόεδρε και Κυρίες και Κύριοι Δικαστές, η απόφασή σας

στο κρίσιμο θέμα των ΖΟΕ της Μυκόνου τολμούμε να πούμε ότι θα έχει ιστορικό χαρακτήρα για το ευπαθές οικοσύστημα των νήσων του Αιγαίου Πελάγους. Βεβαίως η νήσος Μυκονος είναι η περισσότερο πληγείσα από ένα "πρότυπο" δήθεν ανάπτυξης, που άφευκτα οδηγεί πιά και στην πλήρη απαξίωσή της, σε σχέση με αυτό υπήρξε πριν και στο οποίο υποτίθεται ότι αποβλέπουν οι σημερινοί τυφλοί και ανυποψίαστοι οικιστές της. Θάβουμε να πιστεύουμε ότι η απόφαση που θα εκδοθεί θα μπορέσει να αποτελέσει έστω ένα μικρό οδηγό "πλοήγησης" για τα χωροταξικά θέματα του Αιγαίου, σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς όπου βρίσκεται η χώρα μας, και όπου η αφροσύνη έχει αναχθεί στη μέγιστη "αρετή".....

Αθήνα, 11 Ιανουαρίου 2007

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΑΣΠΡΟΒΙΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Α.Μ. Δ.Σ.Α. 0177
ΕΞΕΛΑ 28 ΑΘΗΝΑ 115 28
ΤΗΛ. 210 77 00 362

M.M.

Αριθμός 812/2006

Η Επιτροπή Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας
(άρθρο 52 του π.δ/τος 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με
το άρθρο 35 του ν. 2721/1999)

Συνεδρίασε σε συμβούλιο στις 29 Ιουνίου και 5 Ιουλίου 2006 με την
εξής σύνθεση: Κ. Μενουδάκος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ε' Τμήματος,
Α. Θεοφιλοπούλου, Μ. Γκορτζολίδου, Σύμβουλοι. Γραμματέας η Γ.
Σακελλαρίου, Γραμματέας του Ε' Τμήματος.

Για να αποφασίσει σχετικά με την από 1^η Ιουνίου 2005, αίτηση:
του σωματείου με την επωνυμία «Ελληνική Εταιρεία για την
Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς», που
εδρεύει στην Αθήνα (Τριπόδων 28),

κατά των Υπουργών: 1) Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων
Έργων και 2) Πολιτισμού.

Με την αίτηση αυτή το αιτούν σωματείο επιδιώκει να ανασταλεί η
εκτέλεση διατάξεων του από 7.3.2005 προεδρικού διατάγματος (ΦΕΚ 243
Δ/8.3.2005) με το τίτλο «Καθορισμός Ζώνης Οικιστικού Ελέγχου (Ζ.Ο.Ε.),
κατωτάτου ορίου κατάτμησης και λοιπών όρων και περιορισμών δόμησης
στην εκτός εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών
προϋφισταμένων του έτους 1923 περιοχή του Δήμου Μυκονίων Νήσου
Μυκόνου (Ν. Κυκλάδων) και των νησίδων Αγ. Γεώργιος (Μπάου),
Καβουρονήσι, Μαρμαρονήσι, Μόλες, Τραγονήσι, Χταπόδια, Πρασονήσια,
Βαρβούλακας, Καλαφακιώνα και Λαζαρονήσι».

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος, για να κριθεί η πιο πάνω αίτηση,
συγκρότησε την Επιτροπή, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 52 του π.δ.
18/1989 (ΦΕΚ 8 τ.Α), όπως αυτό έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 35 του ν.
2721/1999 (ΦΕΚ 112 τ.Α).

./. .

Αριθμός 812/2006

Κατά τη συνεδρίασή της η Επιτροπή άκουσε την Εισηγήτρια, Σύμβουλο Α. Θεοφιλοπούλου.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (ειδικό γραμμάτιο παραβόλου 860370/2.6.2005).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η αναστολή εκτελέσεως διατάξεων του από 7.3.2005 προεδρικού διατάγματος (ΦΕΚ 243 Δ/8.3.2005) με τον τίτλο «Καθορισμός Ζώνης Οικιστικού Ελέγχου (Ζ.Ο.Ε.), κατωτάτου ορίου κατάτμησης και λοιπών όρων και περιορισμών δόμησης στην εκτός εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών προϋφισταμένων του έτους 1923 περιοχή του Δήμου Μυκονίων Νήσου Μυκόνου (Ν.Κυκλάδων) και των νησίδων Αγ.Γεώργιος (Μπάου), Καβουρονήσι, Μαρμαρονήσι, Μόλες, Τραγονήσι, Χταπόδια, Πρασονήσια, Βαρβούλακας, Καλαφακιώνα και Λαζαρονήσι» που έχουν ως περιεχόμενο τον καθορισμό κατά παρέκκλιση όρων και περιορισμών δόμησης, τον καθορισμό ορίου κατάτμησης και αρτιότητας την πρόβλεψη δυνατότητας δόμησης σε περιοχές χαρακτηριζόμενες ως περιοχές προστασίας του φυσικού τοπίου, την απαγόρευση δόμησης σε απόσταση μόνον 50 μέτρων από τη γραμμή του αιγιαλού, τον καθορισμό μικτών χρήσεων γης σε ορισμένη περιοχή του νησιού, καθώς και της παράλειψης να επεκταθούν οι ρυθμίσεις του προεδρικού αυτού διατάγματος στα νησιά Δήλος και Ρήνεια. Κατά των διατάξεων αυτών του π.δ/τος το αιτούν σωματείο έχει ασκήσει την από 5.5.2005 αίτηση ακυρώσεως για την οποία έχει οριστεί, μετά από αναβολή, δικάσιμος η 4/10/2006.

3. Επειδή, το αιτούν σωματείο, το οποίο έχει ως σκοπό, κατά το καταστατικό του, την προστασία της φυσικής και ανθρωπογενούς κληρονομιάς της χώρας, ζητεί την αναστολή εκτελέσεως συγκεκριμένων διατάξεων του προσβαλλόμενου π.δ/τος, από την εκτέλεση των οποίων υποστηρίζει ότι θα επέλθει μη αναστρέψιμη αλλοίωση του περιβάλλοντος σε βάρος της βιώσιμης ανάπτυξης της νήσου Μυκόνου.

Αριθμός 812/2006

4. Επειδή, κατ' αρχήν, δεν χωρεί αναστολή εκτελέσεως κανονιστικών διοικητικών πράξεων, όπως το προαναφερόμενο π.δ/γμα. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η αναστολή εκτελέσεως των πράξεων αυτών μόνον αν ο αιτών αποδείξει ότι θα υποστεί άμεση και συγκεκριμένη βλάβη δυσχερώς επανορθώσιμη στην περίπτωση ευδοκιμήσεως της αιτήσεως ακυρώσεως (βλ. Ε.Α. 308/2002, 306/2000).

5. Επειδή, το αιτούν σωματείο υποστηρίζει ότι οι διατάξεις του προσβαλλομένου δ/τος, των οποίων ζητεί την ακύρωση και την αναστολή εκτελέσεως, θα αποτελέσουν πρότυπο αναλόγων ρυθμίσεων στα υπόλοιπα νησιά του Αιγαίου. Η βλάβη, όμως, αυτή δεν προέρχεται από την εφαρμογή των διατάξεων του προσβαλλομένου π.δ/τος, και δεν δικαιολογεί την αναστολή εκτελέσεως αυτών. Ειδικότερα, το αιτούν σωματείο ζητεί την αναστολή εκτελέσεως των διατάξεων του άρθρου 3, κεφάλαια Α. ΙΙΙ. (α), Γ.ΙΙΙ.(β), Ι.ΙΙΙ.(α), Η.ΙΙΙ.(β), Θ.ΙΙΙ.(β) και Κ.ΙΙΙ.(α) του προσβαλλομένου π.δ/τος, με τις οποίες καθορίζεται στις αναφερόμενες σ' αυτές περιοχές κατώτατο όριο κατάτμησης και αρτιότητας, κατά τον κανόνα ή κατά παρέκκλιση, τα τέσσερα στρέμματα, ισχυριζόμενο αφενός ότι με τις διατάξεις αυτές παρέχεται η ευχέρεια δόμησης και «τυφλών» οικοπέδων και αφετέρου ότι οι θεσπιζόμενες παρεκκλίσεις είναι αναπαιολόγητες και αντιστρατεύονται τη βιώσιμη ανάπτυξη του νησιού. Ο ισχυρισμός όμως αυτός κατά το πρώτο σκέλος του στηρίζεται σε εσφαλμένη εκδοχή διότι στο άρθρο 10 του ν. 3212/2003, το οποίο μνημονεύεται και στο στοιχ. 3 του προοιμίου του προσβαλλόμενου π.δ/τος, ορίζεται ότι για δόμηση εκτός σχεδίου απαιτείται αρτιότητα 4 στρεμμάτων και πρόσωπο 25 μέτρων σε κοινόχρηστο δρόμο και συνεπώς, και κατά τις πιο πάνω διατάξεις του π.δ/τος, αν το εκτός σχεδίου ακίνητο δεν έχει πρόσωπο 25 μέτρων σε κοινόχρηστο δρόμο, δεν επιτρέπεται η δόμηση σ' αυτό. Σε κάθε περίπτωση, δεν προκύπτει, κατά την κρίση της Επιτροπής, ότι με τον καθορισμό του ως άνω ορίου κατά παρέκκλιση αρτιότητας, που αφορά μάλιστα περισσότερες περιοχές με διαφορετικά χαρακτηριστικά, επέρχεται άμεση και συγκεκριμένη βλάβη που θα δικαιολογούσε, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη, την αναστολή εκτελέσεως των παραπάνω κοινοτικών διατάξεων. Επίσης, δεν

Αριθμός 812/2006

προκύπτει άμεση και συγκεκριμένη βλάβη από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 κεφ. Β' παρ. ΙΙ, με τις οποίες προβλέπεται η δυνατότητα εγκατάστασης και καταστημάτων αναψυκτηρίων, εστιατορίων καθώς και κτιρίων χονδρεμπορίου σε περιοχή χαρακτηριζόμενη ως περιοχή συγκέντρωσης εγκαταστάσεων μεταποίησης – αποθήκευσης. Εξάλλου, η παράλειψη καθορισμού όρων και περιορισμών δόμησης για τα νησιά Δήλος και Ρήνεια, που έχουν κηρυχθεί οργανωμένοι αρχαιολογικοί χώροι αντιστοίχως με τις Φ.20/33945/3402/10.9.1974 (ΦΕΚ 913 Β) και ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ43/66618/2919π.ε./19.1.1994 (ΦΕΚ 83 Β) του Υπουργού Πολιτισμού, καθώς και η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 4 του προσβαλλομένου δ/τος, κατά το μέρος που δεν καθορίστηκε η ελάχιστη απαιτούμενη απόσταση δόμησης από τον αιγιαλό σε 100 μέτρα, δεν υπόκεινται σε αναστολή ως έχουσες αρνητικό χαρακτήρα. Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, και δεδομένου ότι η αίτηση ακυρώσεως δεν παρίσταται ως προδήλως βάσιμη κατά το μέρος που στρέφεται κατά των ως άνω διατάξεων του δ/τος, η υπό κρίση αίτηση αναστολής είναι ως προς τις διατάξεις αυτές απορριπτέα.

6. Επειδή, τέλος, ζητείται η αναστολή εκτελέσεως της διατάξεως του άρθρου 3, κεφ. Θ.ΙΙ.(β), διότι με αυτήν επιτρέπεται η ανέγερση κατοικίας εμβαδού 80 τ.μ. σε γήπεδα δέκα στρεμμάτων, τα οποία βρίσκονται σε περιοχές προστασίας διακεκριμένων τμημάτων του φυσικού τοπίου, με κίνδυνο πλήρους αλλοιώσεως του χαρακτήρα των περιοχών αυτών. Κατά την κρίση της Επιτροπής, ενόψει του χαρακτήρα των περιοχών ως εκτός σχεδίου και χαρακτηριζομένων με το ίδιο το προσβαλλόμενο δ/γμα ως περιοχών «προστασίας διακεκριμένων τμημάτων του φυσικού τοπίου», πιθανολογείται ο κίνδυνος, του οποίου γίνεται επίκληση με την κρινόμενη αίτηση, και συνεπώς, συντρέχει νόμιμη περίπτωση, κατά το άρθρο 52 παρ. 8 του π.δ/τος 18/1989, να επιβληθεί ως κατάλληλο μέτρο, το οποίο θα αποτρέψει τη δημιουργία πραγματικών καταστάσεων, επιβλαβών για το περιβάλλον και μη αναστρέψιμων σε περίπτωση αποδοχής της αιτήσεως ακυρώσεως, η απαγόρευση εκδόσεως οικοδομικών αδειών για την ανέγερση κατοικιών στις περιοχές αυτές κατ'

Αριθμός 812/2006

εφαρμογήν αυτής της παραπάνω διατάξεως μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της ασκηθείσας αιτήσεως ακυρώσεως.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Δέχεται εν μέρει την κρινόμενη αίτηση.

Διατάσσει το διαλαμβανόμενο στο αιτιολογικό της παρούσης μέτρο.

Απορρίπτει την αίτηση κατά τα λοιπά.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 29 Ιουνίου και 5 Ιουλίου 2006

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος

Η Γραμματέας του Ε' Τμήματος

Κ. Μενουδάκος

Γ. Σακελλαρίου

και εκδόθηκε στις 7 Αυγούστου 2006.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας του Ε' Τμήματος

του Β' Τμήματος Διακοπών

Π. Πικραμμένος

Γ. Σακελλαρίου

Θωρήθηκε

Handwritten signature

ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ
31-8-2006
Γραμματέας του Δ' Τμήματος
Συμβουλίου της Επικρατείας
Handwritten signature
Δ. Κατσάνη

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
για τη νόμιμη σύσταση
Αθήνα 31-8-2006
Γραμματέας
Handwritten signature
Δ. Κατσάνη

Αριθμός 8/2005

**ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Ε΄**

ΜΕΛΗ

Κ. Μενουδάκος, Αντιπρόεδρος,
Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος,
Ν. Ρόζος, Σύμβουλος,
Χ. Λιάκουρας, Πάρεδρος

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

**Επεξεργασία σχεδίου
προεδρικού διατάγματος**
"Καθορισμός Ζώνης Οικιστικού
Ελέγχου (Ζ.Ο.Ε), κατωτάτου ορίου
κατάτμησης και λοιπών όρων και
περιορισμών δόμησης στην εκτός
εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου
και εκτός ορίων οικισμών
προϋφισταμένων του έτους 1923
περιοχή του δήμου Μυκονίων νήσου
Μυκόνου (ν. Κυκλάδων) και των
νησίδων Αγ. Γεωργίου (Μπάου),
Καβουρονήσι, Μαρμαρονήσι, Μόλες,
Τραγονήσι, Χταπόδια, Πρασονήσια,
Βαρβούλακας, Καλαφακίωνα και
Λαζαρονήσι".

Εισηγητής ο Πάρεδρος,
Χ. Λιάκουρας

Πρακτικά Συνεδριάσεων

Ι. Το Τμήμα συνήλθε με την ανωτέρω σύνθεση στις 5 Ιανουαρίου 2005, με την παρουσία και της Γραμματέως του Τμήματος Γ. Σακελλαρίου, για να επεξεργασθεί το ανωτέρω σχέδιο προεδρικού διατάγματος, το

ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ (Ε' ΤΜΗΜΑ)

Αίτηση

Κατατέθηκε το πρωτότυπο με αριθμό 3195 στις 05/04/2005
Αντίγραφο - Αθήνα..... 139.....
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

της Ελληνικής Εταιρείας για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, σωματίου νομίμως αναγνωρισμένου, με έδρα την Αθήνα και επί της οδού Τριπόδων 28.

κατά

των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του Υπουργού Πολιτισμού

για την ακύρωση

διατάξεων του προεδρικού διατάγματος της 7^{ης} Μαρτίου 2005 (ΦΕΚ 243, Δ, 8 Μαρτίου 2005, με πρώτη ημέρα κυκλοφορίας την 11 Μαρτίου 2005), με θέμα τον καθορισμό ΖΟΕ, κατώτατου ορίου κατάτμησης και λοιπών όρων και περιορισμών στην εκτός σχεδίου και ορίων οικισμών του Δήμου Μυκονίων, νήσου Μυκόνου καθώς και δέκα όμορων νησίδων.

Α. Προκαταρκτικά- νομιμοποίηση

Δημοσιεύθηκε στο αναφερόμενο ΦΕΚ προεδρικό διάταγμα για την καθιέρωση ΖΟΕ στη νήσο Μύκονο, του Δήμου Μυκονίων (μοναδικός Δήμος που καλύπτει όλη τη νήσο και τις όμορες νησίδες), το οποίο προκάλεσε ήδη αρνητικά σχόλια σε εγκυρα μέσα ενημέρωσης. Για τη νήσο Μύκονο είχε ήδη συνταχθεί ειδικό χωροταξικό σχέδιο από το 1993, το οποίο ανεπίτρεπτα παρέμεινε στο αρχείο του ΥΠΕΧΩΔΕ επί δώδεκα συναπτά έτη και αντ' αυτού έρχεται σήμερα να θεσμοθετηθεί μια περιορισμένης εμβέλειας ΖΟΕ, με αυθαίρετες εν πολλοίς κατηγοριοποιήσεις και με σαφώς πιο αυθαίρετους όρους αρτιότητας και δόμησης, ενώ περιέχει και ικανό αριθμό παρεκκλίσεων, χωρίς καμία αιτιολογία.

Το Π.Δ. έχει τη μορφή τεχνοκρατικών ρυθμίσεων, με πανσπερμία κατηγοριών (ζωνών, χρήσεων, όρων και περιορισμών) και εξαιρέσεων, ενώ καθιερώνει απότομες τομές, δίχως περιοχές «μετάβασης» από τη μία κατηγορία στην άλλη, στερείται δε παντελώς γενικής αιτιολογικής βάσεως και γενικότερου σκεπτικού για τις ρυθμίσεις που εισάγει, δίνοντας την εντύπωση ότι απλώς

ανταποκρίνεται σε ιδιαίτερα αιτήματα επιμέρους συμφερόντων, τα οποία άλλωστε οδήγησαν την Μύκονο στη σημερινή αδιέξοδη κατάσταση, αδιέξοδη όπως όλοι οι δείκτες παρουσιάζουν πλέον. Στο δεύτερο μέρος της αιτήσεώς μας θα υπεισέλθουμε ειδικότερα σε ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά του Π.Δ., ενώ στο τρίτο μέρος θα εκθέσουμε τους ειδικούς λόγους ακυρώσεως του, ως προς συγκεκριμένες διατάξεις του.

Ως προς τη νομιμοποίησή μας, αναφέρουμε ότι το σωματείο μας, νομίμως αναγνωρισμένο, έχει ήδη επανειλημμένα προσφύγει στο Δικαστήριό σας για γενικότερου ή ειδικότερου ενδιαφέροντος θέματα προστασίας του περιβάλλοντος (όπως λ.χ. κατά της εκτροπής του Αχελώου ή κατά του αποχαρκτηρισμού τμημάτων του βιομηχανικού συγκροτήματος ΦΙΞ της Θεσσαλονίκης) και πάντοτε, μάλιστα τα τελευταία χρόνια υπό την ισχύ της παραγράφου Ι του ά. 24 Συντ., αναγνωρίστηκε παγίως το έννομο συμφέρον μας ως διαδίκου, κυρίως αιτούντος.

Ειδικότερα για το προς εκδίκαση θέμα, αναφέρουμε ότι τα τελευταία χρόνια το σωματείο μας έχει έντονα και με συνέπεια ασχοληθεί με τη δυσμενή για το φυσικό αλλά και για το ιστορικό περιβάλλον εξέλιξη στα νησιά του Αιγαίου. Δύο απτά παραδείγματα είναι η ταινία του μέλους μας κ. Λυδίας Καρρά υπό τον τίτλο «Φωνή του Αιγαίου», που είναι ήδη ευρύτερα γνωστή, και η διημερίδα που οργανώσαμε στην Αθήνα τον Μάρτιο του 2003, με θέμα «Νησιά του Αιγαίου, προστασία του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος», με μεγάλη προσέλευση κοινού και με εισηγήσεις αναγνωρισμένων ειδικών στο θέμα. Τα πρακτικά της ημερίδας αυτής κυκλοφόρησαν προ μηνών και έχουν κατατεθεί και στη βιβλιοθήκη του Δικαστηρίου σας.

Το περιβαλλοντικό αδιέξοδο της Μυκόνου βαθμιαία επεκτείνεται και σε άλλα νησιά. Η Διοίκηση, με την εγκληματική απραξία της επί μια, περίπου, δεκαπενταετία, άφησε την κατάσταση να εξελίσσεται άναρχα και, τελικά, σχεδόν αυτοκτονικά στα νησιά, γι αυτό και από τη στιγμή που αποφάσισε επιτέλους να κινηθεί, όφειλε να το κάμει με άκρα περίσκεψη και με πειστική φροντίδα για τη παραπέρα βιώσιμη εξέλιξή τους.

Με το προκείμενο Π.Δ. και με όσα αναγγέλλεται ότι θα ακολουθήσουν, μάλιστα στην ίδια «γραμμή», για άλλα νησιά του Αιγαίου, όχι μόνο δεν πείθει ότι κινήθηκε με την απαιτούμενη περίσκεψη και φροντίδα, αλλά προϊδεάζει για πιθανόν ανάλογες ή και χειρότερες «ρυθμίσεις» στο εγγύς μέλλον. Για τον λόγο αυτόν η εταιρεία μας, μετά από σειρά μακρότατων συσκέψεων μελών της ειδικευμένων σε θέματα περιβάλλοντος, χωροταξίας και πολιτιστικής κληρονομιάς, μετά δε και από γνωμοδοτήσεις δύο

ειδικών συμβουλίων της, κατέληξε στη σύνταξη και κατάθεση της παρούσας αιτήσεως ακυρώσεως, με την ελπίδα ότι μια απόφαση του Δικαστηρίου σας επί του θέματος θα δημιουργήσει, για πολλοστή φορά, μια «πυξίδα πλεύσεως» στο χώρο των νησιών του Αιγαίου, τόσο για τη Διοίκηση όσο και για τους πολίτες.

B. Βασικές υστερήσεις του Π.Δ.

1. Ως προς το κοινό ευρωπαϊκό πλαίσιο δικαίου

Στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L.148/24 της 6-6-2002) δημοσιεύθηκε εμπεριστατωμένη Σύσταση του Συμβουλίου της Ε.Ε., με ημερομηνία 30-5-2002 και με αριθμό 2002/413/ΕΚ, σχετικά με την εφαρμογή στην Ευρώπη της Ολοκληρωμένης Διαχείρισης των Παράκτιων Ζωνών.

Στο προοίμιο αυτού του κειμένου μεταξύ άλλων επισημαίνεται, ως «κοινός τόπος» πλέον, ότι η αύξηση του πληθυσμού και η εξέλιξη των οικονομικών δραστηριοτήτων απειλούν διαρκώς περισσότερο την ισορροπία στις παράκτιες ζώνες. Μια νέου είδους διαχείριση των ζωνών αυτών επιβάλλεται να εφαρμοστεί, με βάση την αρχή της αειφορίας (αλλά και όπως έχει εξειδικεύσει το Δικαστήριό σας, τόσο με αποφάσεις του όσο και με Π.Ε., με βάση και την αρχή της πρόληψης και της φέρουσας ικανότητας, ιδιαίτερα των μικρών νησιών όπως η Μύκονος), η οποία να διατηρεί την ακεραιότητα αυτού του σημαντικού πόρου και παράλληλα να λαμβάνει υπόψη τις τοπικές παραδοσιακές δραστηριότητες και πρακτικές, που δεν απειλούν τις ευαίσθητες φυσικές περιοχές, γι αυτό και απαιτείται μια ολοκληρωμένη διαχείριση.

Περαιτέρω τονίζεται ότι η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών περιλαμβάνει πολλούς παράγοντες, μεταξύ των οποίων και ο χωροταξικός σχεδιασμός οικισμών και υπαίθρου και η χρήση της γης έχουν μόνο δευτερεύουσα σημασία, ως εργαλεία υλοποίησης των στόχων βιώσιμης ολοκληρωμένης διαχείρισης.

Γι αυτό στο πρώτο κεφάλαιο η σύσταση του Συμβουλίου αναφέρει συγκεκριμένες παραμέτρους για μια ολοκληρωμένη διαχείριση, ενώ στο δεύτερο κεφάλαιο διατυπώνει αρχές για τη διαχείριση αυτή, μεταξύ των οποίων είναι και η αρχή (υπό ε') της αξιοποίησης των φυσικών διαδικασιών και του σεβασμού της χωρητικότητας των οικοσυστημάτων, ώστε οι ανθρώπινες δραστηριότητες να καθίστανται μακροπρόθεσμα περισσότερο φιλοπεριβαλλοντικές, κοινωνικά υπεύθυνες και οικονομικά υγιείς.

Στο τρίτο κεφάλαιο γίνεται λόγος για την ανάγκη εθνικής και σφαιρικής επισκόπησης των παράκτιων ζωνών (ως προς αυτό η

χώρα μας παραμένει καθολικά ανενεργή), ενώ στο τέταρτο κεφάλαιο δίδονται για την χάραξη συγκεκριμένες κατευθύνσεις για την χάραξη εθνικών στρατηγικών και προγραμμάτων για την προστασία του παράκτιου χώρου. Ως προς αυτό, αντί της ολοκληρωμένης διαχείρισης ήδη παρατηρείται ολοκληρωτική απουσία προγραμματισμού, αποφάσεων και δράσεων, ενώ η όλη «φιλοσοφία» που διέπει το σχετικό ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο για τις παράκτιες ζώνες είναι παντελώς απύσχα από την προσβαλλόμενη πράξη.

2. Ως προς τον εθνικό νόμο προστασίας του περιβάλλοντος 1650/86 και τη συναφή νομοθεσία.

Ολόκληρη η νήσος Μύκονος έχει κηρυχθεί τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους με την απόφαση αρ.Γ/848/40/4-3-1980 (ΦΕΚ Β' 329). Σύμφωνα με το ά. 31 παρ. 9 του ν. 1650/86, ό,τι έχει ήδη κηρυχθεί μέχρι την έναρξη της ισχύος του μεταξύ άλλων και ως τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, εντάσσεται με Π.Δ. στις κατηγορίες του ά. 18,παρ.3 του ίδιου σύμφωνα με τα κριτήρια του ά. 19. Τέτοια διατάγματα ουδέποτε εκδόθηκαν μέχρι σήμερα, 19 χρόνια, μετά την ισχύ του 1650/86, ενώ με μεγάλη καθυστέρηση εκδόθηκαν μέχρι σήμερα κάποιοι κανονισμοί λειτουργίας και διαχείρισης για τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, σύμφωνα με το ά. 18 παρ. 5, πάντως και σύμφωνα με πληροφορίες, όχι για την Μύκονο.

Κατά συνέπεια, και σύμφωνα με την επόμενη παράγραφο (10) του ά. 31 του Ν.1650/86 τα αντικείμενα προστασίας και εν προκειμένω τα τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους εξακολουθούν να διέπονται από τον «ιδρυτικό» νόμο 1469/1950.

Σύμφωνα με το ά. 1,παρ.Ι-Ι, και αυτού του νόμου, εφαρμόζεται εν προκειμένω το ά. 52 του κωδ. νόμου 5351/1932, που δεν καταργήθηκε από τον νόμο 3028/2002 και κατά συνέπεια στην επίδικη περίπτωση οι όποιες ρυθμίσεις όφειλαν να έχουν υποβληθεί προς γνωμοδότηση σε κεντρικό συμβούλιο του Υπουργείου Πολιτισμού, να έχουν ενδελεχώς συζητηθεί εκεί και μόνο μετά τη συζήτηση αυτή να προβεί ο Υπουργός Πολιτισμού σε συνυπογραφή του Π.Δ. Αντ' αυτών, το Π.Δ. λαμβάνει υπόψη του έγγραφα Εφορειών Αρχαιοτήτων, μάλιστα των ετών 1994,1998 και 2001, δηλαδή σε χρόνο απέχοντα πολύ από τον χρόνο προωθήσεως του Π.Δ. προς δημοσίευση. Το αυτό ισχύει δε και ως προς τα θέματα που αφορούν το Υπουργείο Γεωργίας.

Επομένως είναι προφανές ότι έχει παραληφθεί ουσιώδης τύπος προ της προωθήσεως και δημοσίευσής του Π.Δ., ο οποίος με

κανένα τρόπο δεν μπορεί να υποκατασταθεί με έκφραση γνώμης ειδικών οργάνων του ΥΠΠΟ, μάλιστα ειλημμένης σε χρόνο πολύ προγενέστερο και με άλλα πραγματικά δεδομένα στη νήσο, πράγμα που ισχύει και ως προς την γνώμη του Υπουργείου Γεωργίας, εκφρασθείσα προ 11 ετών.

Συναφές και καίριο ζήτημα είναι αυτό που ετέθη από το δεύτερο και πλέον πρόσφατο Π.Ε. του Δικαστηρίου σας (8/2005,σελ.9-11), ως προς την ισχύ της απαγόρευσης εφαρμογής προισχυουσών διατάξεων στη περίπτωση υποβολής αιτήσεων για έκδοση οικοδομικών αδειών προ της αναστολής οικοδομικών εργασιών, έστω και αν ήταν πλήρη τα υποβληθέντα δικαιολογητικά.

Το Δικαστήριό σας υπήρξε πλήρως αρνητικό ως προς την άρση της απαγόρευσης, ιδιαίτερα για τις περιοχές προστασίας διακεκριμένων τμημάτων του φυσικού τοπίου, στις οποίες αναφέρεται το κεφάλαιο Θ' του ά. 3 του υπό κρίση Π.Δ. και η αρνητική αυτή στάση δεν θίγεται από τη ρύθμιση του ν. 3316/2005(ΦΕΚ42,Α'22-2-05), στο ά. 42,παρ.12.

Εν προκειμένω, όμως, καλούμε το Δικαστήριό σας να αποφανθεί με ειδική σκέψη του, αν οι δύο κατηγορίες περιοχών, τόσο του κεφαλαίου Θ' του ά. 3 του Π.Δ. («προστασίας διακεκριμένων τμημάτων του φυσικού τοπίου»), όσο και του κεφαλαίου Ζ', του ίδιου άρθρου («περιοχές προστασίας φυσικού τοπίου», με ιδιαίτερη υποκατηγορία υπό Ι λατινικό τις «περιοχές διαφύλαξης των αξιόλογων παραλιών, ακτών κολύμβησης του νησιού») υπάγονται στις περιοχές απολύτου προστασίας, στις οποίες δέον να θεσμοθετηθεί η αναφερόμενη απαγόρευση, που κατά το σκεπτικό του εν λόγω Π. Ε. αν δεν ίσχυε, τότε θα οδηγούμασταν «σε ανατροπή του επιδιωκόμενου με το υπό επεξεργασία σχέδιο σκοπού».

3. Ως προς την επεξεργασία του σχεδίου του Π.Δ. από το Δικαστήριό σας

Ως προς τη κατάρτιση σχεδίου Π.Δ. για τη Μύκονο το Δικαστήριό σας προέβη σε ενδελεχή μελέτη και συζήτηση σε δύο χρονικές στιγμές, το 2002 και στην αρχή του τρέχοντος έτους. Εκδόθηκαν σχετικά δύο Πρακτικά Επεξεργασίας, τα με αριθμό 636/2002 και 8/2005, το δεύτερο συμπληρωματικό του πρώτου κατά όσα ρητά διαλαμβάνονται στις σελίδες 3-4 του δεύτερου. Λεπτομερής και προσεκτική παραβολή μεταξύ του τελικού κειμένου του Π.Δ. και των όσων περιέχονται στα δύο Π.Ε. οδηγεί στο άσφαλο συμπέρασμα ότι βασικές παρατηρήσεις του Δικαστηρίου σας, όπως κατά της ύπαρξης παρεκκλίσεων (που για το ΥΠΕΧΩΔΕ

είναι ό,τι οι αποχαρακτηρισμοί για το ΥΠΠΟ, μάλιστα με την έκταση που δίνεται από τη Διοίκηση σε αυτές και με τη συστηματικότητα που τις χρησιμοποιεί, δείγμα του πελατειακού συστήματος που σοβεί στη χώρα μας, με αποτέλεσμα να απαξιώνεται και να αλλοιώνεται κάθε ακόμα και καταρχήν ορθή, νομοθετική ή διοικητική ρύθμιση), για τη δέουσα απόσταση κτιρίων από τις ακτές και για την αρτιότητα οικοπέδων. Βασικές, λοιπόν, παρατηρήσεις σας παραμερίστηκαν πασιφανώς.

4. Ως προς την όλη «λογική» του, σε σχέση με τις αρχές της επιστήμης και εκείνες της ολοκληρωμένης και βιώσιμης ανάπτυξης.

Με το υπό κρίση Π.Δ. η Μύκονος κατατμείται υπερβολικά, σε 11 ζώνες και 130 υποπεριοχές, πράγμα που συνδυάζεται με έλλειψη αιτιολογίας για τον καθορισμό των ορίων μεταξύ τους, και που επίσης ενισχύει την διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης σε κρίσεις απολύτως εξατομικευμένες (τεράστιος αριθμός οροθετημένων περιοχών για το μέγεθος του νησιού), αφήνοντας μεγάλα περιθώρια για κακοδιοίκηση και διαφθορά.

Το περιβαλλοντικό ισοζύγιο ενός μικρού νησιού, όπως η Μύκονος, συνολικά επιβαρύνεται, αφού οι ελάχιστοι στην πραγματικότητα περιορισμοί δόμησης, και γεωγραφικά και καθαυτοί ως όροι δόμησης, δεν αντισταθμίζονται με την ένταση της δόμησης που προβλέπεται σε όλο σχεδόν το νότιο τμήμα του νησιού, το οποίο και διαθέτει τους σημαντικότερους φυσικούς πόρους (και αναπτυξιακούς πόρους, εφόσον μέχρι πρότινος αποτελούσαν πόλους έλξης του διεθνούς τουριστικού ρεύματος).

Η ένταση της οικιστικής ανάπτυξης που επιχειρείται εμφανίζεται από τον αριθμό και τη μίξη των χρήσεων γης που καθιερώνεται, η οποία σύμφωνα με τους κανόνες της επιστήμης επιτρέπεται μόνο σε περιορισμένα τμήματα πόλεων και οικισμών που χαρακτηρίζονται ως πολεοδομικά κέντρα.

Τίθεται, ως εκ τούτου το πρόβλημα αν στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται για αφανή και δίχως, τελικά, κανόνες πολεοδόμηση, αντί της κανονικής : αν στο νότιο τμήμα του νησιού υιοθετηθεί, όπως προβλέπει το Π.Δ., μια υφέρπουσα πολεοδόμηση, με ουσιαστικά άναρχη δόμηση και μίξη χρήσεων γης, συχνότατα αλληλοσυγκρουόμενων (αναψυχή, εστιατόρια, χώροι συνάθροισης, κατοικία, τουρισμός, κατάληψη και δόμηση των αιγιαλών, κ.α.) χωρίς να ληφθούν υπόψη κοινώς αποδεκτά standards, τότε παραβιάζονται οι αρχές του χωροταξικού

σχεδιασμού, του ολοκληρωμένου σχεδιασμού και διαχείρισης του παράκτιου χώρου.

Δ. Μετά από όσα εκθέσαμε ζητούμε να ακυρωθούν οι ακόλουθες διατάξεις του Π.Δ:

1. Οι κατά παρέκκλιση των όρων και περιορισμών δόμησης που καθιερώνει το Π.Δ. ρυθμίσεις των κεφαλαίων Γ' παρ.iii, εδ. (α), Η', παρ.iii, εδ.(β), Θ', παρ.iii, εδ.(β) του άρθρου 3, όπως και της παραγράφου 2 του άρθρου 4, όπως και κάθε άλλη παρέκκλιση, ως πλήρως αναιτιολόγητες, αν ληφθεί υπόψη η φέρουσα ικανότητα της νήσου, ως παράκτιου χώρου και η βιώσιμη συνολικά ανάπτυξή της.
2. Να ακυρωθεί –συμπληρωθεί το άρθρο 1 του Π.Δ. με την συμπερίληψη των νήσων Δήλου και Ρήνειας, που θα πρέπει να συμπεριληφθούν στη κατηγορία διαβαθμισμένων αρχαιολογικών χώρων και των περιοχών προστασίας του φυσικού τοπίου, χρήζουσες απόλυτης προστασίας.
3. Να ακυρωθούν στο ά. 3 τα σημεία των κεφαλαίων Α'iii(α), Γ'iii (β), Ι'iii (α) και Κ'iii(α) που καθορίζουν κατώτατο όριο κατάτμησης και αρτιότητας για οικοπέδα που κατά τη δημοσίευση του Π.Δ. έχουν εμβαδόν 4 στρ., δηλαδή παρέχεται η ευχέρεια δόμησης και «τυφλών οικοπέδων», πράγμα που έρχεται σε αντίθεση με το Π.Δ. του 1985 για την εκτός σχεδίου δόμηση, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τον ν. 3212/2003 (ά.10), όπου ορίζεται ότι ελάχιστο εμβαδόν γηπέδου είναι τα 4 στρ. και πρόσωπο 25μ. σε κοινόχρηστο δρόμο.
4. Στο ά. 3, κεφ. Θ' παρ. ii, εδ.(β), διότι, σε περιοχή διακεκριμένων τμημάτων φυσικού τοπίου επιτρέπεται η δόμηση, ακόμα και κατοικιών, πράγμα που θα αλλοιώσει πλήρως τον χαρακτήρα των περιοχών αυτών. Σημειώνουμε ότι η προσβαλλόμενη ρύθμιση είναι πλήρως αναιτιολόγητη.
5. Η ρύθμιση της παρ. 4, ά.4, διότι πλήρως αναιτιολογήτως και παρά τα διαλαμβανόμενα στο Π.Ε. του Δικαστηρίου καθιερώνεται απόσταση 50 και όχι 100 μέτρα από τη γραμμή του αιγιαλού προς οικοδόμηση κτηρίων, ενώ εντελώς αυθαίρετη είναι η διατύπωση μαθηματικού τύπου, που αποτελεί καταστρατήγηση της απόστασης των 100 μέτρων, γι' αυτό και δέον να ακυρωθεί.
6. Στο ά.3, κεφ. Β', παρ.ii ανεπιτρέπτως γίνεται μίξη χρήσεων γης, δηλαδή σε περιοχή μεταποίησης-αποθήκευσης επιτρέπονται και καταστήματα, αναψυκτήρια, εστιατόρια,

κτήρια χονδρεμπορίου και άλλα, ασύμβατα προς την καθιερούμενη χρήση και παντελή έλλειψη αιτιολογίας.

Επιφυλασσόμενοι να προσαγάγουμε τα νομιμοποιητικά του δικογράφου έγγραφα, προσάγουμε έναν έγχρωμο χάρτη των περιοχών που ρυθμίζει η προσβαλλόμενη πράξη, φωτοαντίγραφο της ίδιας με βεβαίωση του Εθνικού Τυπογραφείου για την πρώτη ημέρα κυκλοφορίας του ΦΕΚ και ένα τεύχος των Πρακτικών της διημερίδας μας για το Αιγαίο, επιφυλασσόμενοι επίσης να προσαγάγουμε κάθε άλλο σχετικό έγγραφο ή τεκμήριο, όπως και να αναπτύξουμε πρόσθετους λόγους ακυρώσεως. Τέλος ζητούμε από το Δικαστήριο σας, να ακυρώσει τα ακυρωτέα σύμφωνα με όσα ήδη αναπτύξαμε, όπως και να καταλογίσει στα αντίδικα τη δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα, 5 Μαΐου 2005

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΔΕΛΕΓΑΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
- Α.Μ. ΔΣΑ 3177
ΕΞΕΛΑΣ 28 - ΑΘΗΝΑ 115 28
ΤΗΛ. 77 00 382

Παρατηρήσεις του ΣτΕ για τη ΖΟΕ Μυκόνου που δε λήφθηκαν υπόψη από το
ΥΠΕΧΩΔΕ

Το πρώτο δείγμα γραφής της νέας διοίκησης του ΥΠΕΧΩΔΕ στο τομέα της χωροταξίας είναι δίχως άλλο εντυπωσιακό. Αν στη ΖΟΕ Τήνου οι παρατηρήσεις του ΣτΕ είχαν γίνει σεβαστές με εξαίρεση μια «παγαποντιά», στη ΖΟΕ της Μυκόνου η νέα διοίκηση νιώθει να έχει την διακριτική ευχέρεια του να τις σέβεται ή να τις αγνοεί.

Έτσι,

1. αδιαφόρησε για την υπόδειξη του ΣτΕ να ενσωματώσει στη ΖΟΕ τις νήσους Δήλο και Ρήγεια που θα πρέπει να προστατευτούν πλήρως λόγω της αρχαιολογικής τους σημασίας, γεγονός που ίσχυε στην αρχική μελέτη. (Π.Ε. 636/02, σ. 10, παρ14β)
2. αδιαφόρησε για την υπόδειξη του ΣτΕ να απαγορευτεί η χρήση κατοικία στη ζώνη προστασίας διακεκριμένων τμημάτων φυσικού τοπίου. (Π.Ε. 636/02, σ. 12, παρ16α)
3. αδιαφόρησε για την υπόδειξη του ΣτΕ να απαγορευτεί η δόμηση σε απόσταση μικρότερη των 100 μ. από τον αιγιαλό, εμμένοντας στο να χρησιμοποιεί ένα μαθηματικό τύπο που πρότεινε ο μελετητής και επιτρέπει δόμηση ακόμη και σε απόσταση 50 μ. από τον αιγιαλό. (Π.Ε. 636/02, σ. 11, παρ 15α / σ.13, παρ. 19δ)
4. αδιαφόρησε για την παρατήρηση του ΣτΕ ότι ως αφετηρία μετρήσεων του ύψους των κτισμάτων λαμβάνεται η φυσική στάθμη του περιβάλλοντος εδάφους και ότι τα κτίσματα πρέπει να κλιμακώνονται ώστε σε κανένα σημείο να μην υπερβαίνουν το επιτρεπόμενο ύψος. (Π.Ε. 636/02, σ. 10, παρ 4)
5. αδιαφόρησε για την υπόδειξη του ΣτΕ να εξαιρεθούν οι περιοχές προστασίας διακεκριμένων τμημάτων του φυσικού τοπίου από την υλοποίηση προγενέστερων του διατάγματος κατατεθειμένων ή εγκεκριμένων οικοδομικών αδειών. (Π.Ε. 8/05, σ. 11, παρ. 19)
6. αδιαφόρησε για την υπόδειξη του ΣτΕ να απαγορευτεί η χρήση αναψυχή και διασκέδαση στις ζώνες αποθήκευσης και μεταποίησης (Π.Ε. 636/02, σ. 7, παρ 9)

Μετά από τα παραπάνω, το ΥΠΕΧΩΔΕ δεν μας έχει αφήσει κανένα περιθώριο παρά να κάνουμε αίτηση ακύρωσης του Διατάγματος της Μυκόνου, για να αποτρέψουμε την επιβράβευση της αδιαφορίας προς τις παρατηρήσεις του ΣτΕ κατά την έκδοση αντιστοιχών διαταγμάτων στο άμεσο μέλλον. Είμαστε υποχρεωμένοι επίσης να διαμαρτυρηθούμε δημόσια για την ευκολία της Προεδρίας της Δημοκρατίας να εγκρίνει τέτοια διατάγματα ώστε να επιτρέψουμε στον νέο πρόεδρο να μπορεί να το αρνείται στο μέλλον.

Κρίστη Καρύμπακα

Κρίτωνας Αρσένης

Elliniki Etairia

From: ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ [papachristopoulosd@phoenix-metrolife.com]
Sent: Τρίτη, 8 Μαρτίου 2005 9:18 πμ
To: elet@ellinikietairia.gr
Subject: ΖΟΕ Μυκόνου

Υπεγράφη τη Δευτέρα από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κωστή Στεφανόπουλο το Προεδρικό Διάταγμα για τον καθορισμό της Ζώνης Οικιστικού Ελέγχου (ΖΟΕ) της Μυκόνου. Το ΠΔ θα δημοσιευθεί τις επόμενες ημέρες στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αναλυτικότερα, το Προεδρικό Διάταγμα προβλέπει:

- Κατά παρέκκλιση θεωρούνται άρτια και οικοδομήσιμα όσα γήπεδα προϋφίστανται και έχουν επιφάνεια 4.000 τ.μ.

- Η ελάχιστη απόσταση Ε κτισμάτων από την γραμμή του αιγιαλού καθορίζεται από την σχέση $E=50+[10-Y] \times 5$. Y είναι η υψομετρική στάθμη της βάσης του κτιρίου από τη στάθμη της θάλασσας. Η ελάχιστη απόσταση Ε των κτισμάτων από την γραμμή του αιγιαλού ανεξαρτήτως του Y δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 50 μ. και φθάνει τα 100 μ. με υψόμετρο της βάσης του κτιρίου αυτό της θάλασσας.

Οι περιορισμοί αυτοί δεν έχουν εφαρμογή σε βιομηχανικά-βιοτεχνικά κτίρια, που εκ της φύσεως της δραστηριότητας εγκαθίστανται σε παραλιακούς χώρους για εγκαταστάσεις στήριξης υδατοκαλλιέργειών για έργα του δημοσίου και των λιμενικών.

- Απαγορεύεται η δημιουργία νέων παραλιακών οδικών αξόνων διασύνδεσης των παράκτιων περιοχών του νησιού σε απόσταση μικρότερη των 300 μ. από την ακτή.

- Απαγορεύεται η καταστροφή αναβαθμιδών (πεζούλες), οι οποίες πρέπει να συντηρούνται

- Απαγορεύεται η καταστροφή και η αλλοίωση των υπαρχουσών ξερολιθιών, των χαρακτηριστικών βραχωδών εξάρσεων εντός των γηπέδων

- Ο μέγιστος επιτρεπόμενος αριθμός ορόφων ορίζεται σε 2 πλην των γεωργικών αποθηκών που είναι μονώροφες

- Στα κτίρια των κατοικιών απαγορεύεται το υπόγειο εκτός και αν χρησιμοποιείται για υδατοδεξαμενή

- Οι επιγραφές επιτρέπονται σε περιορισμένη κλίμακα

- Επιτρέπονται κλειστοί χώροι στάθμευσης σε περιορισμένη κλίμακα

- Επιτρέπεται η επισκευή και αποκατάσταση των παλαιών κτιρίων της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής κατά παρέκκλιση των διατάξεων

- Απαγορεύονται τα λυόμενα

- Η δομήσιμη επιφάνεια για τα κτίρια γραφείων, καταστημάτων, χώρων αναψυχής ορίζεται σε 200 τ.μ., για τα γεωργοκτηνοτροφικά σε 400 τμ

- Επιτρέπεται η χωροθέτηση ΧΥΤΑ, μονάδων αφαλάτωσης, βιολογικού καθαρισμού, ιχθυοκαλλιέργειες σε συγκεκριμένες περιοχές

- Επιβάλλεται η απόλυτη προστασία των ρεμάτων, η απαγόρευση αμμοληψίας κ.λ.π

news.in.gr

Δημήτρης Παπαχριστόπουλος

Δικηγόρος - MBA Law

Φοινix Μετρολάιφ Εμπορική-Δ/νη Νομ. Συμβούλων

Ομήρου 2, Αθήνα 105 64

τηλ. 210 3295412 - fax 210 3254761

mail at: papachristopoulosd@phoenix-metrolife.com

Φύλλο Κίνησης Πωλητηρίου / Εντευκτηρίου

Ημέρα: _____
Ημερομηνία : _____
Ωρες: _____
Όνομα Διαχειριστή: _____

Αριθμός επισκεπτών:
Εθνικότητες:

Κάθισαν στο Εντευκτήριο:
Έσοδα Εντευκτηρίου:

Πωλητήριο

Τίτλος	Βιβλία Τιμή	Πουλήθηκαν	Έσοδα

Άλλα Είδη Που Πουλήθηκαν

Είδος	Τιμή	Ποσότητα	Έσοδα

Έξοδα Ημέρας:

Γενικό Σύνολο Εσόδων Ημέρας:

Βασίλης Κ. Δωροβίνης

Δικηγόρος - Πολιτικός Επιστήμονας

Ξενίας 28 - Αθήνα (115 28)

Τηλ.: 210 7700 362, Τηλ/πο: 210 6000 259

Κατατέθηκε το πρωτόκολλο με αριθμό καταθέσεως
653 στις 07/01/2005
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΓΓΡΑΦΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(Επιτροπή Αναστολών)

Αίτηση

της Ελληνικής Εταιρείας για την Προστασία του Περιβάλλοντος και
της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, σωματείου νομίμως αναγνωρισμένου,
με έδρα την Αθήνα και επί της οδού Τριπόδων 28

κατά

του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και
κατά του Υπουργού Πολιτισμού

γιά την οριστική και προσωρινή αναστολή, με αίτημα εκδόσεως
προσωρινής διαταγής αναστολής εκτελέσεως

όπως

και γιά τη διόρθωση λάθους δακτυλογραφήσεως

με βάση την ήδη κατατεθείσα αίτηση ακυρώσεως διατάξεων του Π.Δ.
της 7-3-2005 (ΦΕΚ 243, Δ', 8-3-05, με πρώτη ημέρα κυκλοφορίας την
II-3-05), με θέμα τον καθορισμό ΖΟΕ, κατώτατου ορίου κατατήρησης
και λοιπών όρων και περιορισμών στην εκτός σχεδίου και ορίων
οικισμών περιοχή του Δήμου Μυκονίων, νήσου Μυκόνου καθώς και
δέκα όμορων νησίδων

Καταθέσαμε στις 5 Μαΐου 2005 και με αριθμό 3195, στο Δικαστήριό σας αίτηση ακυρώσεως κατά διατάξεων του αναφερόμενου Π.Δ.
γιά τη Μύκονο. Στην αίτησή μας αυτή και μετά τα προκαταρκτικά και
τη νομιμοποίησή μας (ως προς την οποία προσάγουμε σήμερα συρραμέ-
νο προς την παρούσα ειδικό δικαστικό πληρεξούσιο προς τον υπογρά-

φαντα την αίτηση ακυρώσεως δικηγόρο, που υπογράφει και την παρούσα, όπως και αντίγραφο Καταστατικού του σωματείου μας), αναπτύξαμε στο δεύτερο μέρος της βασικές υστερήσεις που παρουσιάζει το δημοσιευθέν Π.Δ.

Καταρχάς ως προς το κοινό ευρωπαϊκό πλαίσιο Δικαίου, μάλιστα για τις παράκτιες ζώνες και περιοχές και τους νησιωτικούς χώρους, ως προς τον εθνικό νόμο της προστασίας του περιβάλλοντος (Ι650/Ι986) και τη συναφή εσωτερική νομοθεσία μας, ως προς την επεξεργασία του (σε δύο διαφορετικά χρονικά σημεία) από το Δικαστήριό σας, αλλά και ως προς την όλη "λογική" του σε σχέση με τις αρχές της βιωσιμότητας και της ίδιας της επιστήμης, ζητώντας στο τέλος να ακυρωθούν συγκεκριμένες διατάξεις του, δηλαδή:

1. Οι κατά παρέκκλιση των όρων και περιορισμών δόμησης που αυτό καθιερώνει ως ρυθμίσεις στα κεφάλαια Γ', παρ. ΙΙΙ, εδάφιο (β') και όχι (α) - όπως λάθος δακτυλογράφησης αναγράφηκε στο σώμα της αιτήσεως ακυρώσεως (σελ. 7, μέρος Δ', παρ. Ι), Η', παρ. ΙΙΙ, εδ. (β), Θ', παρ. ΙΙΙ, εδ. (β) του ά. 3, όπως και της παρ. 2 του άρθρου 4, όπως και κάθε άλλη παρέκκλιση, ως πλήρως αναιτιολόγητες, αν ληφθεί υπόψη η φέρουσα ικανότητα της νήσου, ως παράκτιου χώρου, και η βιώσιμη συνολικά ανάπτυξή της.

2. Να ακυρωθεί-συμπληρωθεί το ά. Ι του Π.Δ., με τη συμπερίληψη των νήσων Δήλου και Ρήνειας, που θα πρέπει να συμπεριληφθούν στην κατηγορία διαβαθμισμένων αρχαιολαγικών χώρων και των περιοχών προστασίας του φυσικού τοπίου, που χρήζουν απόλυτη προστασία.

3. Να ακυρωθούν στο άρθρο 3 τα σημεία των κεφαλαίων Α', ΙΙΙ, (α), Γ', ΙΙΙ (β), Ι', ΙΙΙ (α) και Κ', ΙΙΙ (α) που καθορίζουν κατώτατο όριο κατάτμησης και αρτιότητας για οικόπεδα που κατά τη δημοσίευση του Π.Δ. έχουν εμβαδόν 4 στρ., αφού έτσι παρέχεται η ευχέρεια δόμησης και "τυφλών" οικοπέδων, πράγμα που έρχεται σε αντίθεση με το Π.Δ. του 1985 για την εκτός σχεδίου δόμηση, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τον ν. 3212/2003

(ά.ΙΟ), όπου ορίζεται ότι ελάχιστο εμβαδόν γηπέδου είναι τα 4 στρ. και πρόσωπο 25 μ. σε κοινόχρηστο δρόμο.

4. Να ακυρωθεί η διάταξη στο ά.3, κεφ. Θ' παρ. ΙΙ, εδ. (β), διότι σε περιοχή διακεκριμένων τμημάτων του φυσικού τοπίου επιτρέπεται η δόμηση, ακόμη και κατοικιών, πράγμα που θα αλλοιώσει πλήρως τον χαρακτήρα τους, ενώ η διάταξη αυτή είναι και πλήρως αναιτιολόγητη.

5. Να ακυρωθεί η ρύθμιση της παρ. 4 του άρθρου 4, διότι πλήρως αναιτιολόγητα και παρά τα διαλαμβανόμενα στο Π.Ε. του Δικαστηρίου καθιερώνεται απόσταση 50 και όχι 100 μέτρων από τη γραμμή του αιγιαλού προς οικοδόμηση κτιρίων, ενώ εντελώς αυθαίρετη είναι η διατύπωση μαθηματικού τύπου, που αποτελεί καταστρατήγηση της απόστασης των 100 μ.

6. Να ακυρωθεί η μίξη χρήσεων γης που επιχειρείται με την παρ. ΙΙ, του κεφαλαίου Β' του ά.3, δηλαδή το ότι επιτρέπεται σε περιοχή μεταποίησης-αποθήκευσης να δημιουργούνται και καταστήματα, αναψυκτήρια, εστιατόρια, κτίρια χονδρεμπορίου και άλλα, ασύμβατα προς την καθιερούμενη χρήση, αλλά και με παντελή έλλειψη αιτιολογίας.

Ο σκοπός καταθέσεως της αιτήσεως ακυρώσεως είναι για μας προφανής, και συνίσταται στην επιδίωξη μη αναστρέψιμης αλλοίωσης του περιβάλλοντος (με βέβαιη την υποβάθμισή του), εις βάρος της βιώσιμης ανάπτυξης της νήσου, ο αποκλεισμός εφαρμογής των σχετικών διατάξεων ώστε να αποφευχθεί η γνωστή στη χώρα μας "κινητικότητα" ως προς τη δόμηση, αλλά και η αποφυγή έκδοσης παρομοίων ρυθμίσεων στα υπόλοιπα νησιά του Αιγαίου, όπως είχαμε πληροφορίες ότι προωθούσε το ΥΠΕΧΩΔΕ.

Ήδη, όμως, από το τέλος Μαΐου (συγκεκριμένα από τις 23 μέχρι και την 31 Μαΐου) πλήθυναν οι πληροφορίες ότι σωρεύονται οι αιτήσεις για έκδοση οικοδομικών αδειών σε κάθε περιοχή της Μυκόνου, ενώ ~~έγκυρα~~ δημοσιεύματα (τρία από τα οποία προσάγουμε σε φωτοτυπίες, δηλαδή των εφημερίδων "Ημερησία" της 23/5, και "Καθημερινή"

και "Αυγή" της 31/5) αναπαράγουν τα "σχέδια" του ΥΠΕΧΩΔΕ για επέκταση των προς ακύρωση ρυθμίσεων και σε πλήθος άλλες περιοχές, ολόκληρης, πλέον, της χώρας, ενώ ο ίδιος ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, σε επίσημες δηλώσεις του της 30 Μαΐου, δηλώνει URBI ET ORBI ότι ο "κανόνας" της δόμησης στα 50 μέτρα από την ακτή, με τη χρήση του "μαθηματικού τύπου", θα επεκταθεί παντού.

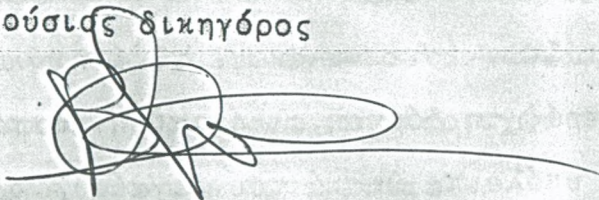
Επειδή, όπως εξελίσσονται τα πράγματα, οι προς ακύρωση διατάξεις του Π.Δ. Μυκόνου τείνουν εντός των ημερών σε "μοντέλλο" και "πατρών" που θα εφαρμοστεί σε όλη τη χώρα, δηλαδή επικείται άμεσος και σοβαρός κίνδυνος παραμόρφωσης του φυσικού τοπίου και του αναγλύφου των ακτών και διακεκριμένων περιοχών της Μυκόνου και της υπόλοιπης Ελλάδας, σύμφωνα πλέον και με όσα επίσημα δηλώνονται από τη Διοίκηση,

ΖΗΤΟΥΜΕ

να δοθεί από το Δικαστήριό σας προσωρινή και ^{οριστική} αναστολή των προσβληθεισών διατάξεων του Π.Δ. Μυκόνου, αμέσως δε προσωρινή διαταγή αναστολής της εφαρμογής τους, προς αποτροπή μη αντιστρέψιμων, στη συνέχεια, συνεπειών για το φυσικό περιβάλλον του τόπου μας, και της Μυκόνου ειδικότερα.

Αθήνα, 1 Ιουνίου 2005

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΔΩΡΟΒΙΝΗΣ
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Α.Μ. ΔΣΑ 3177
ΞΕΝΙΑΣ 28 - ΑΘΗΝΑ 115 28
ΤΗΛ. 77 00 362